

[I. A. Hansen.]

steren ikke forstaa, hvad der saa i det hele taget blev tilbage at tale om. Ja, der bliver nu efter min Mening det tilbage at tale om og undersøge paa en saadan Konference, hvorledes den isolerede danske Afrustning vil indvirke paa hele det nordiske Samarbejde. Det lader sig jo slet ikke nægte, at i store Kredse i de andre skandinaviske Lande, men først og fremmest i Sverige, har man den Opfattelse, at Danmarks Afrustning er en lidet nabovenlig Handling, fordi den vil lægge øgede Byrder paa Sverige til dets Forsvarsberedskab og blotte Sveriges Ryg, forsvarsmæssigt set. Den højtærede Udenrigsminister mener at kunne reducere de Kredse, hvor man ser med meget stor Alvor paa en saadan Nedrustning fra dansk Side. Jeg tror, han undervurderer dem. Men det, der for os er en meget alvorlig Sag, er gennem en Drøftelse, hvori der deltager Repræsentanter fra alle Partier i de skandinaviske Lande, at faa virkelig klarlagt, hvor dybt den Uvillie bundet, som er kommet til Orde i andre skandinaviske Landes Presse og paa deres Talerstole overfor den Handling, som her er Tale om fra Danmarks Side. Imidlertid afviste den højtærede Udenrigsminister for anden Gang Tanken om en saadan Drøftelse, og naturligvis, den højtærede Regering har, som jeg sagde i min foregaaende Tale, Magt til at hindre denne Drøftelse. Naar den danske Regering nægter at deltage deri, saa bliver den ikke til noget. Jeg hører, at man fra anden Side kan tænke sig, at Repræsentanter for ganske enkelte Partier indenfor de nordiske Lande kan mødes og foranstalte en Drøftelse. Jeg vil dertil sige, at det er en Tanke, som ikke har nogen Interesse for os. Jeg beklager igen, at den højtærede Udenrigsminister saa afgjort afviser en nordisk Drøftelse, og jeg tilføjer, at jeg kan tænke mig, at der kan komme en Dag, da i alt Fald det danske Socialdemokrati vil være af en anden Mening.

Jeg skal nu slutte med at sige, at Hovedsagen er at faa konstateret, hvad den højtærede Regering vil. Vil den i Alvor forhandle med os om en for os mere tilfredsstillende Ordning? Eller vil den benytte denne Sag til fortsat agitatorisk Rummel og til Kamp? Det vil forholdsvis snart vise sig under Udvalgsbehandlingen. Jeg har opfordret Regeringen til at forhandle om en Løsning paa en bred Basis, og det forekommer mig, at et Blik paa Stillingen, som den foreligger, maatte opfordre Regeringen dertil. Jeg anfører i denne Forbindelse den Tale, det ærede

Medlem Hr. Axel Dam i Gaar holdt som Ordfører for sin lille Tremandsgruppe. Vi har jo tidligere hørt, ogsaa fra denne Talerstol, at Regeringspartierne i deres Opgørelse af Styrkeforholdet er tilbøjelige til at medregne Retsforbundets 3 Stemmer i Flertallet for dette Lovforslag. Det kan man efter det ærede Medlem Hr. Axel Dams Tale ikke gøre. Det var en paa mange og afgørende Punkter stærkt kritisk Tale, en Tale, der satte den saglige Kritik ind paa en Række af de samme Punkter, som jeg har tilladt mig at underkaste en Kritik — en Kritik, som den højtærede Forsvarsminister for øvrigt har ladet staa ganske ubesvaret. Det var en skarp saglig Kritik, det ærede Medlem Hr. Axel Dam underkastede Regeringsforslaget. Han sagde: Det byder for lidt for Pengene. Han sagde, det var ganske uklart, hvorvidt Korpsene skulde slaas eller ikke slaas; det var uklart, om Mandskabet skulde uddannes i Brug af Vaaben, som ikke kan eller skal anvendes. Han paatalte, at en stor Del af Paragrafferne er holdt i saa stor Almindelighed, at det er umuligt at se, hvad Meningen er. Han paatalte, at Lovforslaget ganske mangler Bestemmelser om Kaserner og Øvelsespladser, at endelig det hele var opstillet saa uklart og svævende, at det var umuligt at bedømme Bekostningen af det. Endelig vendte det ærede Medlem sig meget kritisk mod Folkeafstemningen, idet han udtalte, at han havde følt sig slaet af Professor Berlins Argumentation og indtil videre maatte forbeholde sig og sit Parti deres Stilling til det Punkt. Efter at Regeringen har hørt denne Ordførertale, tror jeg, den handler nøgternt ved at gøre den Styrke, som staaar bagved Lovforslaget i dette høje Ting, op til 77 Stemmer; det er 2 over Halvdelen af dette Ting. Det forekommer mig, at det er et Flertal, som ikke opfordrer til Svimmelhed, det er egentlig ikke til at blive staldkaad af. (*Afbrydelse: 1922!*) Det er Stemmetallet i dette Øjeblik jeg taler om. Naar man tager i Betragtning, at der overfor et Flertal paa 2 over Halvdelen af dette Ting staaar et lignende Flertal imod i det andet høje Ting, forekommer det mig, at den højtærede Regering af disse Styrkeforhold maa opfordres til at gøre en Ting, den Ting, som et Flertal i Folket — det tør jeg paastaa — ønsker og haaber, og som mange, ogsaa i Regeringens egne Partier, ønsker, nemlig tage Forhandlinger op om en saglig og politisk holdbar, en samlende Løsning af hele dette Spørgsmaal. Dertil har jeg opfordret den højtærede Regering, og denne Opfordring gentager jeg.